

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Terapia pedagogiczna dzieci z trudnościami w uczeniu się z metodyką
Kierunek:	Pedagogika specjalna, I stopień [6 sem], niestacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2013
Specjalność:	pedagogika resocjalizacyjna
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Terapia pedagogiczna dzieci z trudnościami w uczeniu się z metodyką-wykład
Rok/Semestr:	III/5
Liczba godzin:	10,0
Nauczyciel:	Wojnarska Anna, dr
Forma zajęć:	wykład
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	3,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	20,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 10,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 30,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 30,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	Średnio zaawansowany
Wstępne wymagania:	Ukończony kurs z pedagogiki specjalnej, psychologii rozwojowej.
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • e-learning • konsultacje • pokaz • wykład informacyjny
Zakres tematów:	<p>1. Terapia korekcyjno- kompensacyjna – główne założenia i zasady organizacji,</p> <ul style="list-style-type: none"> • pojęcie terapii pedagogicznej, reedukacji, zajęć dydaktyczno- wyrównawczych, korekcyjno – kompensacyjnych, psychoterapii, • zasady organizacji powyższych zajęć, • zasady pracy z dzieckiem ze specyficznymi trudnościami w nauce, • przegląd programów, metod i technik. <p>2.-3. Dysleksja rozwojowa i inne specyficzne trudności w nauce. Wyjaśnienie podstawowych terminów- teoretyczne konteksty specyficznych trudności w nauce.</p> <ul style="list-style-type: none"> • specyficzne trudności w nauce – dysleksja, dysgrafia, dysortografia, dyskalkulia, • etiologia zaburzeń rozwojowych, • kryteria diagnostyczne, • objawy specyficznych trudności w nauce, • diagnoza różnicowa specyficznych i niespecyficznych trudności w nauce. <p>4. Przepisy dotyczące form pomocy psychopedagogicznej dla dzieci i młodzieży z trudnościami w nauce.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zadania poradni psychologiczno- pedagogicznej, • Zadania szkoły, • Opinie i orzeczenia, • Inne formy pomocy. <p>5. Metody terapii oparte na integracji percepcyjno- motorycznej- przegląd.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Założenia terapii sensoryczno- motorycznej, • Metoda Kepharta, • Metoda ruchu rozwijającego V.Sherborne, • Metoda kinezylogii edukacyjnej Dennisona. <p>6.-7. Ontogeneza mowy i myślenia. Metody terapii językowych – przegląd. Nowe spojrzenie na ortografię B.Rocławskiego oraz program Z.Saduś dla dzieci i młodzieży.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Warunki prawidłowego rozwoju werbalnego, • Etapy rozwoju mowy i systemu językowego- leksykalnego, gramatycznego, • Związek mowy i myślenia, • Nazwa, słowo, pojęcie. Fonem, głoska, litera, • Słuch fonemowy, fonetyczny, • Metoda 18 struktur wyrazowych, • Metody Magnuskiej, Danielewicz, Koźmińskiej, i inne. • Klocki Logo w stymulacji słuchu fonemowego, • Terapia dysortografii.

Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • końcowe zaliczenie pisemne • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność)
Warunki zaliczenia:	Aktywne uczestnictwo w zajęciach, przeprowadzenie ćwiczeń, przygotowanie scenariusza zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, zaliczenie kolokwium testowego.
Literatura:	<ol style="list-style-type: none"> 1. M.Bogdanowicz (1989) Trudności w pisaniu , UG,Gdańsk. 2. Byers R, Rose R. (2002) Jak zaplanować pracę z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych, Warszawa. 3. Danielewicz T., A.Magnuska,A.Koźmińska (1981)Terapia uspokajająca i rozwijająca dla dzieci nerwicowych i dyslektycznych, PTHP,Warszawa. 4. Dabrowska –Jabłońska I. (red.) (2010) Terapia dzieci i młodzieży. Metody i techniki pomocy psychopedagogicznej, Impuls Kraków. 5. Gąsowska T., Pietrzak - Stępkowska Z. (1994) Praca wyrównawcza z dziećmi mającymi trudności w czytaniu i pisaniu, WSiP Warszawa. 6. Górniewicz E. Pedagogiczna diagnoza specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu 7. Grabołowska K., Jastrząb J., Mickiewicz J., Wojak M. (1994) Ćwiczenia w czytaniu, Toruń. 8. Gruszyk- Kolczyńska E. (1992) dzieci ze specyficznymi trudnościami w matematyce, WSiP Warszawa. 9. Kujawa E., Kurzyrna M (1994) Reedukacja dzieci z trudnościami w czytaniu i pisaniu metodą 18 struktur wyrazowych, WSiP Warszawa. 10. Krasowicz G. (1997) Język, czytanie i dysleksja, Lublin. 11. Krasowicz- Kupis G. (2008) Psychologia dysleksji, PWN Warszawa. 12. Mickiewicz J. (1996) Jedyńka z ortografii, Toruń. 13. Opolska T. (1997) Pokonujemy trudności w czytaniu i pisaniu, Compp, Warszawa 14. Piszczek M. (1997) Terapia zabawą, terapia przez sztukę, Warszawa . 15. Reid G. (2005) Dysleksja, Liber Warszawa. 16. Reid G., Wearmouth J. (2008) Dysleksja . teoria i praktyka, GWP Gdańsk. 17. Selikowitz M. (1999) Dysleksja, Prószyński i S-ka Warszawa. 18. Skorek E.M. (red.) (2010) Terapia pedagogiczna. Zagadnienia praktyczne i propozycje zajęć, Impuls Kraków. 19. Spionek H. (1985) Zaburzenia rozwoju uczniów a niepowodzenia szkolne, PWN Warszawa ,r.II część II. 20. Spionek H.(1970) Psychologiczna analiza trudności i niepowodzeń szkolnych PZWS Warszawa . 21. Szurmiak M.(1987) Podstawy reedukacji uczniów z trudnościami w czytaniu i pisaniu,WsiP ,Warszawa,s. 15-69. 22. Teml H. (1997) Relaks w nauczaniu , Warszawa . 23. Zmysłne ruchy, które doskonalą umysł . Podstawy kinezylogii edukacyjnej dr C.Hannaforda, Warszawa 1998 24. Wójtowicz J. (1992) O wychowaniu językowym, Warszawa . 25. Zakrzewska B. (1996) Trudności w czytaniu i pisaniu. Modele ćwiczeń, Warszawa 1996 26. Combs, Pope J.E. Uczeń trudny . Jak skłonić go do nauki.
Dodatkowe informacje:	<p>http://umcs.lublin.pl/pip lub u prowadzącego przedmiot</p> <p>Część zajęć realizowana jest on-line</p>
Modułowe efekty kształcenia:	<ol style="list-style-type: none"> 01 Student potrafi sformułować definicję zaburzeń rozwojowych, opisać przebieg ich powstawania w trakcie rozwoju dziecka, wymienić objawy trudności specyficznych w trudności w uczeniu się i określić ich miejsce w pedagogice specjalnej. 02 Student potrafi określić przepisy, na których oparta została organizacja zajęć korekcyjno-kompensacyjnych w szkole, przygotować konspekt zajęć z dzieckiem. 03 Student potrafi zaprojektować przebieg pracy korekcyjno - kompensacyjnej dla ucznia na określonym etapie edukacyjnym z zastosowaniem fachowej terminologii, opierając się na diagnozie jego zaburzeń i mocnych stronach jego rozwoju. 05 Student potrafi dyskutować na temat poznanych metod i sposobów terapii w kontekście wybranych koncepcji oraz modyfikować swoje zdanie uzasadniając je.